

Иван Вазов

Беглец

О град крамолен, столнино прашлива,
бегах от твойте радости и язви!
Като дете на майчини си пазви,
почивам мирно в таз природа дива,

далеч от твойта суета и плесен
и бляск от маски лъскави и грозни
души. Далекый писък паровозни
ме плаши, от ехтежа тук донесен.

И сякаш чувам зов: „Беглецо, хайде!
Назад!“ Но той умира в планината...
И пак седа един и зад скалата
аз гледам слънце как ще зайде.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4722>]